

Також необхідною умовою екологічної безпеки є прогнозування природоохоронних ризиків та пошук шляхів зменшення екологічних ризиків при транспортуванні токсичних відходів територією міст є актуальним, і має велике наукове, науково-господарське значення з точки зору безпеки життєдіяльності та безпеки регіону і держави в цілому.

Література

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

2. Про перевезення небезпечних вантажів: Закон України від 6 квітня 2000 р. № 1644-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

3. Про затвердження окремих розділів Правил перевезення вантажів: Наказ Міністерства транспорту України від 21 листопада 2000 р. № 644, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 24 листопада 2000 р. за № 861/5082 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

4. Левковець П. Р. Перевезення небезпечних вантажів: навч. посібник / П. Р. Левковець, О. І. Мельниченко, Д. В. Зеркалов. – К.: Основа, 2005. – 239 с.

УДК 349.6 (043.2)

Жмур.Н. В., к.ю.н.,
Сенишин С. Р., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА ВІД АКУСТИЧНОГО, ЕЛЕКТРОМАГНІТНОГО ШКІДЛИВОГО ВПЛИВУ

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини – невід'ємна умова сталого економічного та соціального розвитку України. З цією метою Україна здійснює на своїй території екологічну політику, спрямовану на збереження безпечного для існування живої і неживої природи навколишнього середовища, захисту життя і здоров'я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної взаємодії суспільства і природи, охорони, раціональне використання і відтворення природних ресурсів.

Україна має на сьогодні досить значну кількість нормативно-правових актів екологічного, санітарно-гігієнічного, транспортного, адміністративного й іншого законодавства, які регулюють питання, пов'язані із захистом населення від небезпечних акустичних впливів.

У сфері екологічного законодавства це питання регулюється, насамперед, Законом України «Про охорону навколишнього природного

середовища» [1].

Так, акцентуючи увагу на екологічних аспектах щодо вирішення проблеми шумових впливів (тобто їх впливу не тільки на людину, а й на середовище його перебування, рослинний і тваринний світ), стаття 54 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» встановила, що місцеві ради, підприємства, установи, організації та громадяни при здійсненні своєї діяльності зобов'язані вживати необхідних заходів щодо запобігання та недопущення перевищення встановлених рівнів акустичного й іншого шкідливого фізичного впливу на навколишнє природне середовище та здоров'я людини в населених пунктах, рекреаційних і заповідних зонах, а також; у місцях масового скупчення та розмноження диких тварин. Інформація про фізичні фактори, у тому числі про шум, включена до складу інформації про стан навколишнього природного середовища (екологічної інформації) (стаття 25). Додержання встановлених рівнів фізичних впливів на довкілля є й однією з головних вимог Закону (стаття 56) щодо забезпечення екологічної безпеки транспортних та інших пересувних засобів і установок. Також питання захисту довкілля від шумових впливів мають вирішуватися в контексті з іншими вимогами Закону щодо охорони довкілля, забезпечення екологічної безпеки в процесі розташування, проектування, будівництва, реконструкції та експлуатації виробничих та інших господарських об'єктів.

У свою чергу, забруднення навколишнього середовища електромагнітним випромінюванням прийняв загрозливий характер і практично виходить з-під контролю. Якщо раніше впливу гігієнічно значимих рівнів електромагнітного випромінювання піддавався обмежене коло людей і це було в основному пов'язано з їх професійною діяльністю, то в даний час можна говорити про вплив на все навколишнє природне середовище. Виникла актуальна проблема визначення оптимальних співвідношень між наслідками науково-технічного прогресу і правами людини на сприятливе навколишнє середовище [3, с. 59-60].

На сьогодні в Україні відсутня чітка законодавча база, яка регулює правові, економічні і організаційні аспекти захисту населення та екосистеми від електромагнітного випромінювання.

Тим не менше в Україні, на сьогодні, є основний нормативний документ, який визначає гігієнічні вимоги до усім радіотехнічним об'єктам. Це «Державні санітарні норми і правила захисту населення від впливу електромагнітного випромінювання» [2, с. 23-29].

Таким чином, що стосується правового регулювання охорони навколишнього природного середовища, то в Україні чітко не розмежовано функції моніторингу для створення єдиної скоординованої системи збирання, обробки та аналізу стану навколишнього середовища і його природних ресурсів. Щоб розв'язати цю проблему, потрібно виконати комплекс досліджень з метою визначення чинників

спостереження за довкіллям; створити систему приладів та устаткування для постійного спостереження за довкіллям; розробити метрологічні нормативи для ефективного здійснення спостережень; створити раціональну систему збирання, передавання і нагромадження інформації; створити систему аналізу, інтерпретації, синтезу та прогнозування екологічного стану з метою інформаційного забезпечення державних органів управління під час прийняття рішень на будь-якому рівні.

Література

1. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України від 25 червня 1991 р. № 1264-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 41. – Ст. 546.

2. Бредіхіна В. Л. Розділ II Основні засади правого захисту населення від негативного впливу навколишнього природного середовища / В. Л. Бредіхіна // Правове регулювання екологічної безпеки в Україні: навч. посіб. / [Гетьман А.П., Шульга М.В., Бредіхіна В.Л. та ін.]. – Х.: Право, 2012. – С. 17-62.

3. Залєвська-Шишак А. Д. Важелі державного регулювання природоохоронної діяльності як основа економічної безпеки в Україні / А. Д. Залєвська-Шишак // Стратегічні пріоритети забезпечення економічної безпеки України: зб. матеріалів наук.-практ. круглого столу (27-28 верес. 2012 р., м. Феодосія). – Феодосія: Вид-во «Київський університет ринкових відносин», 2012. – 106 с. – С. 58-621.

УДК 347.82(043.2)

Жмур.Н. В., к.ю.н.,
Стуканець І. В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ПАСАЖИРІВ ТА БАГАЖУ

Основна перевага авіаційного виду транспорту — це можливість за короткий термін доставити пасажирів або вантаж у будь-яке місце земної кулі.

Природно, що така важлива стратегічна галузь як авіація, що немислима тільки в національному масштабі, не залишилася поза увагою законодавців.

Чітко розуміючи переваги урегульованості в даному питанні, український уряд докладає максимум зусиль для відповідності національного законодавства світовим стандартам. Україна одержала від СРСР у спадок велику кількість різних міжнародних договорів, серед них і договори, що стосуються повітряних перевезень.

Як зазначено в Конституції України, що ратифіковані нею договори є